

[Justitsministeren.]

gelig Anordning og ikke, saaledes som det nu sker, ved Bekendtgørelse fra Justitsministeriet.

Forslagets § 18, der indeholder Reglerne om Hotellernes Meldepligt m. m., er i det væsentlige i Overensstemmelse med de gældende Regler, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, selv om der er enkelte materielle Ændringer.

Forslagets §§ 22—28 indeholder Bestemmelserne om Straf for Overtrædelse af Lovens forskellige Regler. Straffebestemmelserne er i det store og hele i Overensstemmelse med de gældende Regler, men det har dog været nødvendigt paa forskellige Punkter at stille Forslag om visse Skærpelser. Herom tror jeg jeg kan henvisse til Bemærkningerne. Bestemmelserne i Forslagets § 25 skal jeg dog lige nævne, idet de i det væsentlige er nye og tilsigter at skabe et betryggende Værn om de danske Pas, hvad jeg anser for absolut nødvendigt.

Endvidere skal jeg omtale Forslagets § 30, der indeholder to nye, ret betydningsfulde Bestemmelser. Den første Bestemmelse findes i Stk. 1, og den tilsigter at skaffe Hjemmel for at foretage Afhøringer inden Retten til Oplysning i Fremmedsager og derved tilvejebringe større Mulighed for at faa sandfærdige Forklaringer. Den anden Bestemmelse indeholdes i Stk. 2 og tilsigter at skaffe Hjemmel for at paalægge Strafansvar efter de strenge Regler i Straffelovens § 161 for Afgivelse af urigtige Oplysninger i Forbindelse med Ansøgninger om Pas, Visum o. lign. og derved øge Muligheden for at faa sandfærdige Oplysninger.

§ 32 har til Formaal at imødekomme den Trang, der vil kunne opstaa til at give generelle Lempelser i Reglerne om Opholds- og Arbejdstilladelse f. Eks. for visse Kategorier af Udlændinge, der paa Grund af langvarigt Ophold eller anden særlig Tilknytning til Landet adskiller sig fra de almindeligt forekommende Tilfælde eller paa anden Maade motiverer en særlig Afgørelse.

Endelig skal jeg til sidst nævne § 33, som er motiveret ved de særlige Forhold, der er opstaaet i Forbindelse med Udrensningen. Hele denne Udrensning har jo, som jeg var inde paa før, medført, at det har været nødvendigt at tage op til Undersøgelse Forholdene for Statsborgere fra Tyskland og andre med Tyskland allierede Nationer for at se, om de har opført sig saaledes, at det vil være naturligt at beholde dem her i Landet. Det er indlysende, at Iværksættelsen af de Afgørelser, som er truffet paa dette Omraade,

ikke bør kunne forhales ved, at Sagerne nu skulde kunne indbringes for Udlændingsnævnet og derved tages op til en fornyet Afgørelse.

Dette er i det store og hele de nye Regler, Lovforslaget indeholder, og de Nydannelser, der finder Sted. I øvrigt kan jeg henvisse til de udførlige Bemærkninger, der er knyttet til hver enkelt Paragraf. Jeg vil gerne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling her i det høje Ting. Jeg siger udtrykkeligt ikke: hurtig Behandling, idet jeg indrømmer, at Forslaget indeholder saa mange Nydannelser og tilsigter en saadan til Bunds gaaende Revision af hele vor Fremmedlovgivning, at jeg finder det rimeligt, man giver sig den Tid, der er nødvendig til grundigt at gennemdrøfte alle de Problemer, som opstaa i Forbindelse med denne Nyordning.

Det havde været mit Ønske at fremkomme med dette Lovforslag allerede i Efteraaret, og jeg tror ogsaa, jeg har afgivet noget i Retning af et Løfte om, at dette — jeg har dog sikkert været saa forsigtig, at jeg har sagt: saa vidt muligt — skulde blive tilstræbt. Det blev der ogsaa lagt an paa fra Begyndelsen, men det har vist sig umuligt at faa Forslaget saa hurtigt færdigt, og jeg vil til Undskyldning derfor gerne anføre det uhyre Pres, som Justitsministeriets Embedsmænd — hvad der jo er vitterligt for alle — har været ude for i det forløbne halvandet Aar, hvor Lovgivningsarbejde og Administration i Forbindelse med Forræderiloven og andre Love i Tilknytning til Efterkrigstiden har krævet en uhyre Arbejdsindsats fra Embedsmændenes Side. Derfor er Forslaget blevet lidt forsinket, men til Gengæld er jeg glad ved at kunne imødekomme det Ønske, der saa stærkt er fremsat fra enkelte Sider her i det høje Ting, nemlig Ønsket om at faa Lovforslaget forelagt i Folketinget i Stedet for, som det tidligere har været brugt, i det andet høje Ting.

Saafrømt den Tid, der af denne Samling er til Raadighed, ikke skulde være tilstrækkelig til en grundig Behandling af Forslaget, vil der fra min Side intet være i Vejen for i saa Tilfælde at fremkomme med et Forslag om en vis Forlængelse af den gældende Lov, indtil man kan blive færdig med dette Lovforslag. Jeg synes, det vil være den rigtige og naturlige Fremgangsmaade, og jeg gentager, at jeg vil være glad ved en velvillig Behandling, men jeg lægger ogsaa megen Vægt paa en grundig Behandling; og jeg synes derfor ikke, der er nogen Grund for Folketinget til at lade sig intimidere til at forcere dette Forslag frem, fordi